

Het is eigenlijk best een goed verhaal!

Het begin, als hij voor het eerst neerstrijkt in het dorp, is leuk.

En ook het stuk waarin hij Prins Pepijn achterna zit met een blikopener.

Maar draak Duuk is geen fan van het einde.
Dan voelt hij zich niet zo dapper meer.

Op een dag, als niemand het verhaal
leest, ontdekt Duuk een piepklein blanco
plekje onder een brug in de verte...

En zo komt hij terecht op de titelpagina.

Hij vindt het fijn daar. Het is rustig, ver weg van het dorp en haar inwoners.

Soms kauwt hij op letters.

Of schopt ze in het rond.

Maar wat Duuk het liefste wil is een ander einde.
Waarom mag hij niet in een boek dat **DRAKENKNUFFELS** heet?
Of in **DRAAK SMULT VAN SLAGROOMIJS?**

Dan hoort Duuk Dapper een bekende stem.

Prins Pepijn is hem gevolgd onder de brug door en scheurt dwars door de titelpagina heen.

'Wat is er aan de hand?'
vraagt Prins Pepijn.
'Je kijkt zo
verdrietig.'

'Dat is omdat ik verdrietig ben. Hoe zou jij het vinden als je vastzat in een boek dat **PRINSENSOEP** heet?' reageert Duuk.

'O,' zegt Prins Pepijn. 'Daar heb ik nooit bij stilgestaan.' Hij aarzelt even en voegt er dan aan toe: 'Weet je, ik hou ook niet zo van drakensoep. Het smaakt naar oude, natte sokken. Ik heb een idee – volg mij!'

Ze springen naar de eerste bladzijde.

'We beginnen helemaal bij het begin,' zegt Prins Pepijn.

Er was eens een
gemene draak die
Duuk Dapper heette.

'Nou, let op...'

Prins Pepijn klimt in een boom en haalt het woord 'gemene' weg.

gemene

A tree with green leaves and red berries. A character with a large orange tail, wearing blue armor and a helmet, is climbing the tree. The character is holding a sign that says 'gemene' in a stylized font.

'Mag dat zomaar?'
vraagt Duuk verlegen.

'Het is ons verhaal, toch?'
zegt Prins Pepijn.

